

[Collet]

skab, sociale formål, erhvervsvirksomheders videreførelse og generationsskifteformål, så hvis man lovgiver nu, vil man lovgive i blinde.

De to lovforslags indhold er ikke baseret på viden om fonde, de er baseret på tro.

Fonde er et relativt nyopdaget begreb, og lovgivning på nuværende tidspunkt svarer faktisk til, at man nede i Amazonjunglen i Brasilien pludselig fandt en ny indianerstamme, som ingen havde hørt om før, som ingen kendte noget til, hverken når det drejer sig om indianernes antal eller deres skikke, og man så her på Christiansborg gav sig til at lovgive for på en god måde at regulere livet i dette ukendte indianersamfund. Det er det, jeg gerne vil advare imod at vi kommer ud i i denne sammenhæng.

Inden der kan lovgives om selvejende institutioner, må der ske en forudgående registrering, og dernæst en gruppering, så vi kan bedømme konsekvenserne for bl.a. kunst, kultur, videnskab og humanitært arbejde og ikke får blandet tingene sammen. En saglig fremgangsmåde må være, at vi først registrerer, dvs. indhenter oplysninger om eksisterende fonde og deres vedtægter, og dernæst grupperer disse fonde dels efter deres formål, dels efter deres størrelse osv. Til allersidst tager man så stilling til lovgivningsinitiativer.

Til afslutning skal jeg sige, at det er svært at se berettigelsen af at lovgive om fonde på nuværende tidspunkt i to adskilte love. Jeg tror, at et registreringslovforslag havde været nok i denne omgang.

Samtidig vil jeg også sige, at socialdemokratiets lovforslag bærer præg af hastværk. I lovforslagets tekst henvises nemlig et sted til en ikke eksisterende tekst et andet sted i lovforslaget – jeg tænker her på § 11 – og også i bemærkningerne er der disharmoni med lovforslagets tekst. Et sådant hastværk må ikke præge lovgivningen om fonde fremover.

Det konservative folkeparti vil derfor tilslutte sig, at der i første omgang kan finde en registrering sted, som så kan danne basis for det videre lovgivningsarbejde.

Lennart Larson (V):

Dette lovforslag har jo, som vi hørte, sammenhæng med det lovforslag, vi behandlede før, og forslaget her skal sidestille erhvervsdrivende fonde med andre virksomheder,

erhvervsvirksomheder, og give ligestilling i vilkår uanset virksomhedernes art. Fondsudvalget, som vi jo har hørt om flere gange i dag, blev nedsat i 1978 og har afgivet en enig betænkning efter sit udvalgsarbejde med undtagelse af nogle enkelte punkter, som jeg senere skal vende tilbage til.

Imidlertid synes jeg, når man skal tale om principper for kommissioner, der er nedsat af en regering – dette uanset om det er en socialdemokratisk regering eller en anden regering – at det nok har været noget fundamentalt, at det er regeringen, der fremsætter lovforslag i relation til det arbejde, der er gjort.

Vi hørte godt, at den tidligere justitsminister, antagelig den justitsminister, der i 1978 satte kommissionsarbejdet i gang, nu som socialdemokratisk ordfører sagde, at socialdemokratiet gjorde og socialdemokratiet ville. Jeg finder det principielt forkert, hvis partier skal til at falde over hinandens ben, hver gang man har en kommissionsbetænkning, for at prøve at komme til at lovgive før regeringen, og skulle man være nervøs for, at en regering ikke vil fremsætte lovforslag efter et sådant betækningsarbejde, har man jo altid mulighed for i folketinget at fremsætte beslutningsforslag om noget sådant. Derfor synes jeg man bør følge de uskrevne love, og jeg håber ikke, at man også her er inde på en ny oppositionspolitik fra socialdemokratiets side for ligesom at prøve at markere sig.

Jeg vil gerne sige her også, at når det drejer sig om generel lovgivning, er det i hvert fald væsentligt. Vi har haft mange kommissioner, der arbejder netop på tværs af mange forskellige regeringer, og jeg vil håbe på, at det er det grundlag, der stadig væk skal arbejdes på.

Det er sådan, at der er stillet et par forslag om ændringer til lovforslaget, som er fremsat af flertallet i fondsbetænkningen, og et af dem er, at socialdemokratiet ønsker, at medarbejderrepræsentanterne skal have indflydelse også på fondsmidlernes fordeling. Det er vi betænkelige ved og vil gerne følge flertallet, der netop siger, at det, der er det væsentlige for medarbejderrepræsentanterne, er at gå ind i arbejdet på en sådan måde, at de sikrer deres erhvervsvirksomheds fremgang og får indflydelse på den fortsatte udvikling af selve virksomheden, hvorimod flertallet mener, at man skal respektere dels fondsstif-